

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně:

L. D.

státní příslušností Ukrajina

t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová

sídlem Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem

zastoupena Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem

sídlem Sekaninova 1204/36, 128 00 Praha 2

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy

odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort

sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2019 č.j. KRPA-153201-11/ČJ-2019-000022-ZZC

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o jejím zajištění za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobkyně byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že jí byly ukradeny všechny doklady a není si vědoma, že by rozhodnutí o správním vyhoštění převzala. Rozhodnutí o zajištění je dle žalobkyně nepřiměřené, žalobkyně podala v minulosti žádost o mezinárodní ochranu z důvodů pronásledování její rodiny na Ukrajině, jež vyústilo v zavraždění jejího syna a posléze v zavraždění jejích dvou bratrů, kteroužto skutečnost, tj. smrt dvou bratrů, v předchozím řízení neuvedla; její žádosti o mezinárodní ochranu nebylo vyhověno. Žalobkyně připomněla, že bezvízový styk pro ukrajinské občany byl zaveden 11. 6. 2017, tzn., že svůj pobytový status nebyla schopna řešit formou návratu na Ukrajinu a vyřízení potřebných formalit; další otázkou je, že celý systém povolování pobytů a víz na Ukrajině je nepřehledný a vyvolává řadu pochybností o jeho regulérnosti.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval některé rozhodné skutečnosti, odkázal na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě nenavrhla nařízení jednání, žalovaný výslovně souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 2. 2017 č.j. KRPA-70743-16/ČJ-2017-000022 (v právní moci ode dne 7. 3. 2017) bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie v délce tří let. Dne 16. 4. 2019 byla vyslána policejní hlídka na adresu P. k poskytnutí součinnosti hlídce Městské policie hl. m. Prahy. Byla zde zkontrolována žalobkyně, která se neprokázala žádným dokladem totožnosti, sdělila, že žádný nemá. Orientační dechovou zkouškou bylo u žalobkyně zjištěno množství 1,34 a 1,14 promile alkoholu. Žalobkyně byla zajištěna dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Při podání vysvětlení dne 16. 4. 2019 mimo jiné uvedla, že zdravotně je v pořádku. K dotazu, zda si je vědoma správního vyhoštění z 27. 2. 2017 (v právní moci ode dne 7. 3. 2017) a proč nevystovala, uvedla, že o tom ví, a nevystovala, protože požádala o azyl. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně dne 1. 3. 2017 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany, dne 10. 4. 2017 jí azyl nebyl udělen; dne 25. 4. 2017 podala žalobu, která byla dne 30. 11. 2017 zamítnuta; dne 14. 12. 2017 žalobkyně podala kasační stížnost, která byla zamítnuta dne 26. 4. 2018 a nabyla právní moci dne 2. 5. 2018. Žalobkyně k tomu uvedla, že o tom ví, a na dotaz, proč nevystovala, odpověděla, že jí právní zástupce řekl, že ji bude informovat o dalším postupu, ale už se jí neozval. Žalobkyně si už nevzpomíná, jaké kroky provedla, aby vystovala. Cestovní doklad jí ukradli někdy v lednu 2019, nikde to nehlásila. Nemá žádnou adresu pobytu, přespává různě po charitách nebo na ulici. Je rozvedená, má dvě dcery, které žijí na Ukrajině. O azyl žádala asi 2x v České republice, v roce 2002 a 2017, ale nebyl jí udělen. Trestnou činnost v České republice nepáchala, nemá tu příbuzné, občas má nějakou

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

brigádu nebo chodí na jídlo do charity. Nebydlí ve společné domácnosti s občanem Evropské unie, nemá v České republice žádný majetek. Není zde nikdo, o koho se musí starat či kdo je na ní finančně závislý. Není držitelem pracovního či jiného povolení. Má finanční prostředky k dalšímu pobytu a k případnému vycestování, nemá finanční prostředky na složení finanční záruky. Není jí známa žádná překážka ve vycestování. Není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 16. 4. 2019 č.j. KRPA-153201-11/ČJ-2019-000022-ZZC byla žalobkyně zajištěna za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Doba zajištění žalobkyně byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

7. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
8. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*
9. V § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců je stanoveno:
„Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.“
10. Co se týče námitky, že žalobkyni byly ukradeny všechny doklady a není si vědoma, že by rozhodnutí o správním vyhoštění převzala, soud uvádí, že tato námitka je v přímém rozporu s tvrzením žalobkyně v protokole o podání vysvětlení ze dne 16. 4. 2019, kde žalobkyně připustila, že si je vědoma vydaného pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění (žalobkyně uvedla, že nevycestovala, protože požádala o azyl).
11. Pokud jde o námitky ohledně zavraždění syna žalobkyně a jejích dvou bratrů, sama žalobkyně doplnila, že v azylovém řízení tuto skutečnost neuvedla. Soud konstatuje, že žalobkyně tato tvrzení nevznesla ani před žalovaným v protokole o podání vysvětlení ze dne 16. 4. 2019. Soud podotýká, že přezkoumává napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.). V době vydání napadeného rozhodnutí pak nic nenasvědčovalo těmto žalobkyním uváděným tvrzením, neboť je ani sama žalobkyně žalovanému nesdělila; žalovaný se tak s těmito tvrzeními nemohl nijak vypořádat. Přitom žalovaný se žalobkyně dotazoval, zda jí je známa nějaká překážka nebo důvod, který by jí znemožňoval vycestování z území České republiky; žalobkyně však na tuto otázku odpověděla tak, že v současné době nemá žádnou překážku. Jakkoliv jsou tvrzení žalobkyně o zavraždění jejího syna a jejích dvou bratrů velmi závažná, z výše uvedených důvodů žalobkyní vznesená námitka nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí zjevně nemůže obstát.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

12. Jestliže žalobkyně namítala, že bezvízový styk pro ukrajinské občany byl zaveden dne 11. 6. 2017, a tudíž nebyla schopna řešit svůj pobytový status formou návratu na Ukrajinu a vyřízení potřebných formalit, soud upozorňuje, že v předmětné věci je rozhodné, že žalobkyně nerespektovala pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o svém správním vyhoštění. Zajištění žalobkyně dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců tak bylo zcela na místě, protože žalovaný nepochybil tím, že přistoupil k tomuto opatření. Na tomto závěru nemění ničeho ani tvrzení žalobkyně o nepřehlednosti celého systému povolování pobytů a víz na Ukrajině a o pochybnostech o jeho regulérnosti; jelikož žalobkyně neuposlechla pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o správním vyhoštění, bylo třeba přistoupit k jejímu zajištění dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců; námitky žalobkyně o nepřehlednosti systému povolování pobytů na tento závěr nemají žádný vliv.
13. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. května 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.